

Bekendmaking besluit

(ABRvS 5 december 2012, zaaknummer 201203126/1/A1)

Het gaat in deze uitspraak om de vraag of een besluit op de juiste wijze is bekendgemaakt. Ingevolge artikel 2:1, eerste lid, Awb kan een ieder zich ter behartiging van zijn belangen in het verkeer met bestuursorganen laten bijstaan of door een gemachtigde laten vertegenwoordigen. Op grond van artikel 3:41, eerste lid, Awb, geschiedt de bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager. Het college betoogt dat de rechtbank, door te overwegen dat het bezwaar van vergunninghouder ontvankelijk is, heeft miskend dat het bezwaarschrift na afloop van de bezwaartermijn op 26 augustus 2010 bij het college is ingediend en deze termijnoverschrijding niet verschoonbaar is. Volgens het college was het niet gehouden het besluit van 12 juli 2010 aan de gemachtigde van vergunninghouder, mr. Jansen, te sturen en is dit besluit derhalve door verzending ervan aan vergunninghouder op 12 juli 2010 op de voorgeschreven wijze als bedoeld in artikel 6:8, lid 1 van de Awb bekendgemaakt. De termijn voor het maken van bezwaar is daardoor aangevangen op 13 juli 2010 en geëindigd op 23 augustus 2010, aldus het college. Ingevolge artikel 6:17 zendt het orgaan dat bevoegd is op het bezwaar of beroep te beslissen, indien iemand zich laat vertegenwoordigen, de op de zaak betrekking hebbende stukken in ieder geval aan de gemachtigde. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 24 oktober 2007, zaaknummer 200703442/1) vloeit uit artikel 2:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 6:17 van die wet en de wetsgeschiedenis voort dat het optreden van een gemachtigde tot gevolg heeft dat het contact met een belanghebbende in beginsel via de gemachtigde loopt en dat, indien een besluit aan de bij het bestuursorgaan bekende gemachtigde wordt toegezonden, sprake is van een bekendmaking op de voorgeschreven wijze. Hierbij is niet doorslaggevend of het besluit daarnaast ook aan de belanghebbende zelf is gestuurd. Niet in geschil is dat vergunninghouder in meer zaken met betrekking tot het pand op het perceel is bijgestaan door zijn gemach-

tigde mr. Jansen. Dat vergunninghouder zich in de zienswijzeprocedure nog niet heeft laten bijstaan door zijn gemachtigde doet hieraan niet af. Indien daarin voor het college aanleiding bestond om te twijfelen of mr. Jansen als gemachtigde optrad, had het op zijn weg gelegen om bij vergunninghouder of mr. Jansen navraag te doen omtrent de rol van mr. Jansen in onderhavige zaak. De rechtbank heeft dan ook terecht overwogen dat het besluit van 12 juli 2010 niet op de juiste wijze bekend is gemaakt, nu het uitsluitend aan vergunninghouder is toegezonden.

Noot van de redacteur (RB)

Indien een belanghebbende wordt bijgestaan door een gemachtigde, dient het besluit in elk

geval (ook) aan de gemachtigde verzonden te worden. Of het besluit ook aan de belanghebbende zelf wordt verzonden, is niet relevant. Dat is geen eis die artikel 6:17 Awb stelt, zie daarover bijvoorbeeld ABRvS 28 juli 2004, «JB» 2004/316. Een termijnoverschrijding is dus niet verschoonbaar als het besluit niet aan de belanghebbende is verzonden maar wel aan diens gemachtigde. In deze casus is nog interessant dat appellant zich pas later in de procedure heeft laten bijstaan door de gemachtigde. Tijdens de zienswijzeprocedure liet belanghebbende zich nog niet bijstaan. In deze procedure liep er zowel een handhavingsprocedure als een procedure over een intrekking van een bouwvergunning. Nu het duidelijk was dat mr. Jansen optrad als gemachtigde in de handhavingsprocedure en

hij eveneens in een brief had bevestigd dat de machtiging ook zag op de procedure betreffende het intrekken van de bouwvergunning, was het voor het bestuursorgaan redelijkerwijs kenbaar dat appellant ook in die procedure werd bijgestaan door de gemachtigde. Indien daar al twijfel over had bestaan, had het bestuursorgaan bij appellant navraag moeten doen of hij ook in die procedure werd bijgestaan door een gemachtigde. Dat heeft het bestuursorgaan nagelaten. Deze uitspraak bevestigt het nut van de dagelijkse praktijk waarin zowel aan gemachtigde als aan belanghebbende een (afschrift van het) besluit wordt gezonden. Daarmee voorkomen bestuursorganen discussie over de vraag of het besluit op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt.